

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 7 St-12/2011-902

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku, po stečajnom sucu mr. sc. Borisu Vukoviću, u stečajnom postupku nad dužnikom DOMIN d.o.o. "u stečaju", Slavonski Brod, A. Šenoe 6, MBS: 050027319, OIB: 33984672672, po službenoj dužnosti, dana 9. travnja 2019. godine

r i j e š i o j e

1. Stečajni upravitelj Milan Nakić iz Pakraca, Josipa Juraja Strossmayera 20, OIB: 11576973023 razrješava se dužnosti stečajnog upravitelja u stečajnom postupku nad dužnikom DOMIN d.o.o. "u stečaju", Slavonski Brod, A. Šenoe 6, MBS: 050027319, OIB: 33984672672.
1. U stečajnom postupku nad dužnikom DOMIN d.o.o. "u stečaju", Slavonski Brod, A. Šenoe 6, MBS: 050027319, OIB: 33984672672 imenuje se stečajni upravitelj Zvonko Tomljanović, Našice, J. Runjanina 7, OIB: 01559486405 metodom slučajnog odabira - automatskom dodjelom s iznimkom.
2. Stečajni upravitelj iz točke 2. ovoga rješenja dužan je u roku od 15 dana dostaviti stečajnom sucu izvješće o tijeku stečajnog postupka i o stanju stečajne mase stečajnog dužnika.
3. Odbacuje se zahtjev odbora vjerovnika od 8. siječnja 2019., 1. veljače 2019. i 26. veljače 2019., kao i zahtjev skupštine vjerovnika od 14. veljače 2019. godine za razrješenjem stečajnog upravitelja.
4. Odbija se zahtjev stečajnog upravitelja Milana Nakića od 20. ožujka 2019. za njegovim razrješenjem.
5. Predajom isprave o imenovanju novom stečajnom upravitelju prestaju ovlaštenja prijašnjem stečajnom upravitelju.
6. Prijašnji stečajni upravitelj dužan je predati svoje dužnosti novom stečajnom upravitelju u roku od tri dana od dostave ovog rješenja.
7. Ovo rješenje će se dostaviti sudskom registru radi provedbe točke 1. i 2. izreke istog.

Obrazloženje

Odbor vjerovnika dostavio je sudu zahtjeve od 8. siječnja 2019., 1. veljače 2019. i 26. veljače 2019. za razrješenjem stečajnog upravitelja zbog neuspješnog obavljanja njegove dužnosti navodeći posebice da se i za vrijeme mandata sadašnjeg stečajnog upravitelja nastavilo s učestalim otuđenjem, krađom i propadanjem stečajne mase iako je isti imenovao

čuvara koji je trebao čuvati navedenu imovinu i to za nagradu od čak 96.307, 57 kn koju mu je priznao stečajni upravitelj za posao koji nije dobro obavljen; da u puna 42 mjeseca njegovog mandata nije bio u stanju izraditi kvalitetan stečajni plan i tako okončati ovaj stečajni postupak; da odbija postupati po zaključcima odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika; da je jednostrano prekinuo suradnju s odborom vjerovnika čiji je zadatak da nadzire rad stečajnog upravitelja; da je stanje stečajne mase sasvim drugačije na terenu od stanja kakvim ga prikazuje stečajni upravitelj u spisu te da je i za vrijeme trajanja njegovog mandata nastavljeno s krađama i devastiranjem stečajne mase.

Skupština vjerovnika je 14. veljače 2019. godine donijela odluku o neprihvatanju izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 1. srpnja 2015. do 31. prosinca 2018. godine koje odgovara vremenu trajanja njegovog mandata te od suda zahtijeva razrješenje stečajnog upravitelja. Skupština vjerovnika nije prihvatila njegova izvješća u navedenom razdoblju iz razloga što su se također u tom razdoblju događale daljnje krađe i devastacije imovine dužnika iako je od njega imenovani čuvar Pavo Grgić trebao čuvati navedenu imovinu te da stečajni upravitelj nije ni u roku od 18 mjeseci kako to Stečajni zakon utvrđuje izradio kvalitetan stečajni plan i tako okončao ovaj stečajni postupak a nije to učinio niti u puna 42 mjeseca od dana svog imenovanja a u kojem vremenu su se također događale opisane krađe i devastacije imovine dužnika.

Također, stečajni upravitelj je zaključkom ovoga suda poslovni broj St-12/2011-885 od 11. ožujka 2019. pozvan da se u roku od osam dana pismeno očituje sudu i zbog čega je sudu od strane stečajnog upravitelja podnesen stečajni plan uključujući i njegove posljednje izmjene 8. studenog 2018. i 13. prosinca 2018. u kojemu je vrijednost imovine stečajnog dužnika prikazana različito u odnosu na podnesak stečajnog upravitelja od 29. siječnja 2019., jer je prema navedenom podnesku stečajnog upravitelja od 29. siječnja 2019. kojim zahtijeva odbacivanje stečajnog plana vrijednost imovine vjerojatno veća od procijenjene u stečajnom planu koji je podnio upravo stečajni upravitelj. Također se poziva stečajni upravitelj i da se očituje na činjenicu da je u stečajnom planu i ostalim pisanim i usmenim očitovanjima od strane stečajnog upravitelja prikazano sudu da će dužnik provedbom stečajnog plana moći nastaviti poslovanje, opremiti i modernizirati proizvodne kapacitete i omogućiti novo zapošljavanje dok je u navedenom podnesku stečajnog upravitelja od 29. siječnja 2019. navedeno da još od dana od kada je preuzeo dužnost stečajnog upravitelja (16. lipnja 2015.) isti smatra da dužnik nema izgleda za nastavak poslovanja, kao i da je navedeni stečajni plan koji je predao prema navodima iz navedenog podneska zapravo korišten u isključivo špekulativne svrhe pojedinih vjerovnika i da nije vjerodostojan niti provediv.

Istim zaključkom sud je u smislu čl. 27. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; u daljnjem tekstu SZ-a) i čl. 441. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17) dostavio stečajnom upravitelju zahtjeve odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika za razrješenjem stečajnog upravitelja i pozvao stečajnog upravitelja da se očituje.

Stečajni upravitelj očitovao se podneskom od 20. ožujka 2019. u kojem navodi da odbacuje sve primjedbe izrečene na njegov račun u navedenim zahtjevima odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika, koje su potpuno neutemeljene i da su sve to objede, laži, konstrukcije i podmetanja i da je još od dana kada je preuzimao dužnost u lipnju 2015. godine utvrdio da dužnik nema izgleda za nastavak poslovanja i da to tvrdi i sada jer aktualnom stečajnom planu

nedostaje kvalitetan poslovni plan kao njegov sastavni dio da bi dužnik prema stečajnom planu mogao nastaviti poslovanje. Stečajni upravitelj navodi da je u svojim redovnim tromjesečnim izvješćima navodio da je imovina dužnika znatno oštećena, pokradena i devastirana i da je za vrijeme njegovog mandata bila samo jedna krađa koju je i prijavio te da su za krađu imovine stečajnog dužnika najviše odgovorni stečajni vjerovnici jer su svojim odlukama onemogućili unovčenje imovine stečajnog dužnika i time nisu osigurali novčana sredstva za kvalitetno čuvanje imovine.

Također navodi da odbor vjerovnika nije ovlašten zaključcima nalagati stečajnom upravitelju izvršenje pojedinih poslova i da nije istinita tvrdnja odbora vjerovnika da je jednostrano prekinuo suradnju s tim odborom, ali da se suradnja ne može temeljiti na pritiscima, ucjenama, lažima i podmetanjima.

Stečajni upravitelj ističe da je neosnovan i navod stečajnog suca da je vrijednost imovine stečajnog dužnika u stečajnom planu koji je izradio stečajni upravitelj prikazana neistinito i da je neusklađena s podneskom stečajnog upravitelja od 29. siječnja 2019. u kojemu je stečajni upravitelj naveo da je vrijednost imovine vjerojatno veća od one koja je obuhvaćena stečajnim planom i u vezi toga navodi da je ta njegova izjava uzeta iz konteksta, a da je zapravo bit navedenog podneska da se ukaže da se takvim stečajnim planom koji je podnio stečajni upravitelj neće moći nastaviti poslovanje stečajnog dužnika i to prije svega zbog nekvalitetnog poslovnog plana za nastavljanje poslovanja, a koji je dio stečajnog plana, i da je zbog toga stečajni plan neprovediv.

Stečajni upravitelj pojašnjava da je radi toga stečajni plan koji je on podnio sudu korišten isključivo u svrhu špekulativnog stjecanja imovine dužnika od strane jedne grupe vjerovnika te je upravo zbog toga predložio sudu podneskom od 29. siječnja 2019. da odbaci stečajni plan. I dalje smatra da je vrijednost imovine obuhvaćene stečajnim planom vjerojatno po njegovom mišljenju veća od vrijednosti naznačene u stečajnom planu.

Stečajni upravitelj ističe da stečajni plan koji je izradio i podnio sudu nije bio njegov izbor nego obveza nametnuta od strane Boška Jergića i s njim interesno povezane grupe vjerovnika koji imaju većinska prava u skupštini vjerovnika dužnika. Navodi da je u stečajnom planu koji je on izradio i podnio sudu, po njihovim uputama navedeno da će dužnik provedbom stečajnog plana nastaviti poslovanje, opremiti i modernizirati proizvodne kapacitete i omogućiti novo zapošljavanje, ali da on kao stečajni upravitelj od prvog dana svog mandata u svim svojim izvješćima pa tako i u podnesku od 29. siječnja 2019. navodi da dužnik uopće nema izgleda za nastavak poslovanja.

Stečajni upravitelj pojašnjava da je stečajni plan s takvim sadržajem morao izraditi i podnijeti sudu jer mu je to svojim uputama i smjernicama naložio odbor vjerovnika (Boško Jergić i Nada Reljić), a svojom odlukom naložila skupština vjerovnika, te da bi da to nije učinio i podnio navedeni neprovedivi stečajni plan s takvim sadržajem, on kao stečajni upravitelj bio razriješen od skupštine vjerovnika.

Također, navodi da u takvom neprijateljskom okruženju ne može i ne želi obavljati dužnost stečajnog upravitelja te zahtijeva od stečajnog suca da ga temeljem čl. 27. st. 5. SZ-a razriješi dužnosti stečajnog upravitelja.

Sud je utvrdio da su navodi stečajnog upravitelja da je savjesno i uredno obavljao svoju dužnost i u skladu sa Stečajnim zakonom neosnovani.

Naime, nakon što je stečajni upravitelj dostavio sudu podnesak od 29. siječnja 2019. godine kojim predlaže sudu odbacivanje stečajnog plana kojega je upravo on podnio prethodno sudu, sud je po službenoj dužnosti prije donošenja odluke o njegovom razrješenju omogućio stečajnom upravitelju da se očituje te ga je zaključkom pozvao na očitovanje.

Iz očitovanja stečajnog upravitelja od 20. ožujka kao i iz podneska stečajnog upravitelja od 29. siječnja 2019. proizlazi da je stečajni upravitelj u stečajnom planu koji je on sam izradio i podnio stečajnom sucu, prikazao vrijednost imovine stečajnog dužnika u manjem iznosu od njene stvarne vrijednosti te da je stečajni plan koji je on podnio sudu korišten isključivo u svrhu špekulativnog stjecanja imovine dužnika od strane jedne grupe vjerovnika, kao što je i sam stečajni upravitelj naznačio u navedenim podnescima. Također, iz očitovanja stečajnog upravitelja proizlazi da je u stečajnom planu stečajni upravitelj po uputama drugih osoba naveo da će dužnik provedbom stečajnog plana nastaviti poslovanje, opremiti i modernizirati proizvodne kapacitete i omogućiti novo zapošljavanje, ali da on kao stečajni upravitelj od prvog dana svog mandata smatra da dužnik uopće nema izgleda za nastavak poslovanja i takvo ispunjenje stečajnog plana, te da je stečajni plan od početka neprovediv.

Sud je mišljenja da stečajni upravitelj nije postupio savjesno kada je izradio i podnio sudu takav stečajni plan za koji je znao da u trenutku njegova podnošenja pa sve do dana donošenja ove odluke stečajni dužnik neće moći takvim stečajnim planom nastaviti poslovanje i da je zapravo takav stečajni plan neprovediv. Stečajni upravitelj u obavljanju svoje dužnosti mora postupati savjesno i uredno, a podaci koje dostavlja sudu moraju biti točni i istiniti, a ne takvi da obmanjuju sud pogrešno prikazujući stanje u koje ne vjeruje niti sam stečajni upravitelj. Za stečajnog upravitelja okolnost da bi ga po njegovom kazivanju skupština vjerovnika razriješila dužnosti da nije podnio takav stečajni plan s nametnutim sadržajem u koji niti sam ne vjeruje i koji ne prikazuje niti pravo stanje imovine dužnika niti da dužnik neće moći nastaviti poslovanje, po mišljenju ovoga suda nikako ne može biti okolnost koja bi opravdala takvo nesavjesno i neuredno postupanje stečajnog upravitelja i prikazivanje neistinitih i netočnih podataka u stečajnom planu samo zbog bojazni od mogućeg razrješenja. Naime, pretpostavka stečajnog upravitelja da bi možda mogao biti razriješen ako ne obavi određeni posao po nečijoj uputi, nikako ne smije biti razlog da stečajni upravitelj postupi nesavjesno i u stečajni plan i svoja izvješća unese podatke za koje i sam smatra da nisu točni niti provedivi, pogotovo u vezi sa stanjem imovine dužnika i mogućnošću nastavka poslovanja stečajnog dužnika.

Naime, ako je stečajni upravitelj smatrao da je vrijednost imovine vjerojatno veća od one koja je obuhvaćena stečajnim planom i da je stečajni plan koji je on podnio sudu napravljen isključivo u svrhu špekulativnog stjecanja imovine dužnika, tada je o istome u skladu s načelom savjesnosti obavljanja dužnosti stečajno upraviteljske službe bio dužan obavijestiti sud odnosno ispraviti netočne i neistinite podatke u stečajnom planu. Stečajni upravitelj iako je dužan brinuti se o imovini dužnika i njome upravljati, u nijednom svom izvješću koje je dostavljao sudu nije obavijestio sud da je vrijednost imovine vjerojatno veća od one koja je obuhvaćena stečajnim planom i da je stečajni plan koji je on podnio sudu napravljen po njegovom mišljenju isključivo u svrhu špekulativnog stjecanja imovine

dužnika, već se za cijelo vrijeme tijekom postupka zalagao za takav upravo od njega izrađeni i podneseni stečajni plan u čiji sadržaj i provedivost niti sam ne vjeruje.

Po mišljenu ovoga suda stečajni upravitelj nikako nije postupao u skladu sa savjesnim obavljanjem svoje dužnosti kada je sudu podnio stečajni plan koji je upravo stečajni upravitelj izradio i potpisao, a za koji i sam stečajni upravitelj smatra tijekom cijelog postupka da je neprovediv jer naznačeni podaci u stečajnom planu o nastavljanju poslovanja kao i vrijednosti imovine ne odgovaraju stvarnom stanju, a da o tome sve do zahtjeva odbora vjerovnika za njegovim razrješenjem tijekom postupka nije obavijestio sud. Dužnost stečajnog upravitelja je da savjesno obavlja svoju dužnost i da točno prikazuje činjenice i podatke u svojim izvješćima i stečajnom planu na način da isti budu vjerodostojni i pouzdani, a ne obratno, znajući pri tome da stvarno stanje ne odgovara onom prikazanom u stečajnom planu, posebice u vezi stanja i vrijednosti imovine dužnika i mogućnosti nastavka poslovanja dužnika predviđenog stečajnim planom.

Također, iz dostavljenih zapisnika sa sjednica odbora vjerovnika od 8. siječnja 2019., 1. veljače 2019. i 26. veljače 2019. kao i iz podnesaka stečajnog upravitelja očito je da je stečajni upravitelj prekinuo komunikaciju i suradnju s odborom vjerovnika i to na način da odbor vjerovnika zbog takve prekinute suradnje ne može izvršavati svoju zakonom propisanu obvezu da nadzire rad stečajnog upravitelja, a što je također vrlo bitna činjenica o kojoj ovisi pravilnost i uspješnost svakog stečajnog postupka, pa tako i ovog.

Da je stanje imovine prikazane u stečajnom planu i podacima u spisu sasvim drugačije od stvarnog stanja imovine stečajnog dužnika, posebice zbog izvršenih krađa, oštećenja i propadanja imovine, vidljivo je i iz zapisnika sa sjednica odbora vjerovnika od 8. siječnja 2019., 1. veljače 2019. i 26. veljače 2019. na temelju kojih je odbor vjerovnika zatražio od suda razrješenje stečajnog upravitelja zbog nesavjesnog i neurednog obavljanja dužnosti, a nakon što su se članovi odbora vjerovnika obilaskom imovine dužnika neposredno uvjerali u stanje imovine dužnika. Također, nezadovoljni stanjem imovine dužnika vjerovnici na skupštini vjerovnika nisu prihvatili izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 1. srpnja 2015. do 31. prosinca 2018. godine koje odgovara vremenu trajanja mandata stečajnog upravitelja te su također od suda zahtijevali razrješenje stečajnog upravitelja.

Sud je nakon što je omogućio stečajnom upravitelju da se očituje ocijenio da stečajni upravitelj svoju dužnost nije obavljao uspješno niti savjesno, te je u skladu s čl. 27. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13) i čl. 441. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17) odlučio kao u izreci i po službenoj dužnosti razriješi stečajnog upravitelja.

Budući da je sud po službenoj dužnosti odlučio o razrješenju stečajnog upravitelja i istoga razriješi, sud je odbacio zahtjeve odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika za razrješenjem stečajnog upravitelja jer isti nemaju više pravnog interesa za odlučivanjem o razrješenju stečajnog upravitelja budući da je o istome već odlučeno po službenoj dužnosti.

Sud je u smislu čl. 27. st. 5. SZ-a odbio zahtjev stečajnog upravitelja za njegovim razrješenjem, budući da je sud istoga razriješi po službenoj dužnosti radi neuspješnog obavljanja dužnosti.

Sud je u smislu čl. 84. st. 2. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17) metodom slučajnog odabira uz iznimku izabrao novog stečajnog upravitelja s potrebnim poslovnim iskustvom za vođenje ovog stečajnog postupka na način da je od više stečajnih upravitelja s potrebnim poslovnim iskustvom metodom slučajnog odabira jedan od njih izabran, posebice imajući u vidu da se radi o složenom stečajnom postupku dužnika s velikom imovinom, te da stečajni postupak već traje duže od deset godina.

Odluka suda iz točke 3., 6., 7. i 8. izreke rješenja temelji se na odredbama čl. 23. st. 5. i st. 6. te čl. 54. st. 1. i st. 6. SZ-a.

U Osijeku 9. travnja 2019.

STEČAJNI SUDAC
mr. sc. Boris Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke 1. izreke ovog rješenja pravo na žalbu imaju samo stečajni vjerovnici dok protiv točke 2. izreke istog pravo na žalbu imaju samo stečajni vjerovnici i novoimenovani stečajni upravitelj. Protiv toč. 5. izreke ovog rješenja kojim se odbija zahtjev stečajnog upravitelja za njegovim razrješenjem, pravo na žalbu ima samo stečajni upravitelj. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od osam dana od obavljene dostave istog, a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **1788a-18d45**

Kontrolni broj: **061d5-73e4b-4b1da**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BORIS VUKOVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.